

## Nr 37.

Av herr **Heiding**, om lagändring i syfte att underlätta tillkomsten av gemensamhetsfiske.

I vårt lands sjöar och fiskevatten finnes i allmänhet ett mycket stort antal fiskevattensdelägare, vilket i mycket hög grad försvårar fiskets rationella ordnande. Alla vilja fiska, men ingen vill i regel uträtta något för att upphjälpa och underhålla fiskbeståndet.

Det är lönlöst för den enskilde fiskevattensdelägaren att offra något för fisket, emedan detta i de flesta fall kommer alla till godo. Praktiskt taget äro de flesta insjöar tomma på fisk eller hysa endast en mycket svag, ofta förkrympt fiskstam, som saknar praktiskt värde. För att få fram bättre vård om fisket i en sjö har man i stort sett endast tvenne tillvägagångssätt:

I. *Bildande av fiskevårdsföreningar.*

II. *Åstadkommande av gemensamhetsfiske.*

*Fiskevårdsförening* är en frivillig sammanslutning av ett fiskevattens delägare. Gå samtliga med i föreningen, har en förening stora möjligheter att kunna uträtta en hel del. Oftast blir det dock så, att endast ett visst antal ansluta sig till föreningen medan de övriga föredraga att stanna utanför och endast draga fördel av vad föreningen eventuellt lyckats åstadkomma i fråga om bättre fisktillgång. Förklarligt nog slappnar då intresset ganska snart och föreningen nödgas upphöra.

*Anordnandet av gemensamhetsfiske* enligt lag om gemensamhetsfiske av den 30 juni 1913 torde vara den form av sammanslutning, som bäst skulle kunna skapa bättre förhållande på detta område.

För att åstadkomma ett gemensamhetsfiske fordras det emellertid majoritet i både antal delägare och mantal *inom samtliga skifteslag*, som äga fiske rätt i sjön. Det är långt ifrån ovanligt, att det finnes 10 à 20 skifteslag, som hava fiskerätt i samma insjö. Varje skifteslag består även i de flesta fall av ett mycket stort antal delägare.

Vad det innebär att få erforderlig majoritet inom samtliga skifteslag, förstår den, som försökt ordna med inrättande av sådant fiske. I en dylik sjö kan det inträffa, att endast en person är innehavare av ett skifteslag. Denne person kan då omintetgöra möjligheterna att åstadkomma bättre förhållanden på området.

Har man ändock fått majoritet för bildandet av en sådan förening, och laga sammanträde kan hållas, måste även denna majoritet vara tillstädes vid detta sammanträde för att man skall lyckas genomföra åtgärder för fiskets förbättrande och bedrivande. En motståndare bland fiskevattensägarna kan på detta stadium stjälpa hela frågan, ty detta kan av länsstyrelsen anses

såsom skäl för att på grund av tvist mellan delägarna avslå framställningen om inrättande av sådant fiske.

Resultatet av de redan inrättade gemensamhetsfiskena kan utan undantag anses såsom mycket gott. Det äldsta gemensamhetsfisket inrättades för 18 år sedan och beträffande alla de gemensamhetsfisker, som bildades för så länge sedan att dess giltighetstid utgått, hava framställningar ingivits om inrättande av nya efter samma grunder som de förutvarande.

För att underlätta tillkomsten av gemensamhetsfisker är det nödvändigt att lagen ändras. Det lämpligaste synes vara att den enskilde fiskevattensägaren, i likhet med vad som är fallet vid övriga gemensamma angelägenheter, t. ex. torrlägningsföretag, hos länsstyrelsen erhöles rätt begära införande av sådant fiske, samt att länsstyrelsen förordnade statens fiskerikon-sulent att med biträde av fiskerigodemän avgöra, huruvida gemensamhets-fiske borde inrättas, och under vilka former det borde bedrivas.

I anledning härav får jag föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag rörande sådan ändring av gällande lagbestämmelser, att inrättandet av gemensamhetsfisker underlättas i enlighet med de riktlinjer, som angivits i motionen.

Stockholm den 16 januari 1936.

*Arthur Heiding.*

---